

Č. 6141.

Bratrské pokladny: Je majitel dolů povinen platiti nemocenské příspěvky za dobu stávky?

(Nález ze dne 13. prosince 1926 č. 21.605/25.)

V ě c: František K. v St. proti ministerstvu sociální péče o příspěvky k bratrské pokladně.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í z r u š u j e s e p r o v a d y ř í z e n í.

D ů v o d y: St-l jest majitelem několika dolů v revíru Plzeňském. Když v srpnu 1923 vypukla generální stávka horníků, připojilo se k ní i osazenstvo dolů st-lových. Stávka ta potrvála od 20. srpna do 6. října 1923, kteréhož dne zlikvidována jednotným ujednáním, kterýmž zaměstnavatelé uznali prostávkované směny za omluvené. Když potom L-cká bratrská pokladna, k níž st-logy závody tehdy náležely, předepsala st-li i za dobu stávky příspěvky v plném rozsahu, zaplatil sice st-l příspěvky k provisorní pokladně, příspěvky nemocenské však zaplatiti se zdráhal, poukazuje na to, že příspěvky tyto vyměřují se percentuelně podle skutečné mzdy, ježto však dělníci u něho zaměstnaní po dobu stávky neměli žádné mzdy, nemůže mu také žádný příspěvek býti vyměřován. Stížnost, již v tom směru st-l proti zmíněnému předpisu podal, byla osp-ou v P. v dohodě s báňským revírním úřadem zamítnuta podstatně z toho důvodu, že st-l zaměstnance své po dobu stávky u bratrské pokladny neodhlásil a jest proto dle §§ 29 a 31 zákona z 28. července 1889 č. 127 ř. z. povinen zaplatiti příspěvky i za dobu stávky. Odvolání, jež st-l z výměru toho podal, bylo pak v cestě instanční, posléze nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti nss uvážil:

Žal. úřad uznal st-le povinným zaplatiti za své zaměstnance plné příspěvky k nem. pokladně, t. j. příspěvky stanovené podle mzdy, kterou dělníci jeho měli před stávkou, i za prostávkovanou dobu z toho důvodu, že st-l zaměstnance ty u pokladny neodhlásil. Naproti tomu st-l tvrdí, že ani zahájením stávky, ani později během stávky té pracovní poměr zaměstnanců jeho zrušen nebyl, a že tedy nebyl povinen zaměstnance své od pokladny odhlašovati. St-l naopak domáhal se zproštění povinnosti platiti příspěvky za dobu stávky jedině z toho titulu, že zaměstnanci jeho po dobu stávky neměli žádné mzdy a že ze mzdy, které vůbec nebylo, není možno vyměřovati příspěvek. Tvrdil tedy st-l vlastně — nikoli že zaměstnanci jeho z prac. poměru u něho vystoupili — nýbrž, že po dobu stávky mzda jeho zaměstnanců se snížila na nulu, a domáhal se z titulu tohoto snížení své příspěvkové povinnosti až do té míry, že není povinen platiti nic. Za tohoto stavu věci slušelo zkoumati otázku platební povinnosti st-logy nikoli podle § 31, nýbrž podle § 30 odst. 2 cit. zákona v souvislosti s předpisy stanov bratrské pokladny. Zůstalo tudíž žádání st-lovo, opírající se o důvod obsažený v posléze uvedeném zákonném ustanovení, nevyřízeno, v čemž spočívá podstatná vada řízení, pro niž bylo rozhodnutí zrušeno.